

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Hagahot Yerushalmi

Eliyahu ben Shelomoh Zalman

<א"רגה> מלץ המלש זב והילא

[Königsberg], [618?] [1858?]

רואל איצומה תעזה

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9931

בְּאָרֶץ אֶתְּנָא תִּשְׁאַל כִּי מֵהָנָה
בְּאָרֶץ אֶתְּנָא תִּשְׁאַל כִּי מֵהָנָה
דְּצֹעַת הַמּוֹצִיא לְאוֹרֶת
אָבָרֶךְ אֲתָּה אֲשֶׁר חָנַן וּמְצִיא לְדוֹי הַעֲקָות הַבּוֹת מִתְּבוֹת
וְלֹהֶהָה (לוֹזֶס כְּכֹולֶס כְּמַגְתִּין מַכְזֹוד ט"ז כְּגַלְוָן סַלְלָה זַלְלָה ס' זַלְלָה)
לְטַל נַתֵּן לְתַל גַּפְטוֹ וּבֶל מַלְוָדוֹ עַלְיאָס וּבֶל עַולָּס יְדוֹו סַגְדוֹלֶס
טַלְעַם וּמַעֲוָל לְקַדְלָס וּלְסַגְיָס כַּי' ס' סַעְוָזָה עַלְיוֹ). וּבְחַסְדוֹ הַגָּהָל
הַבִּיאָנוּ עַד הַלּוֹם לְהַזִּיא הַרְכָּבָה מֵהֶם לְאוֹרֶת וּלְיִשְׁעוֹת אַקְוָה ס'
גִּמְוֹם חַמְבָּה עַמְרוּ לְהַפְּיִז נַס וְהָרָבָה קְדוּשָׁים הַגְּמַצְאִים
אֲחֵי בְּנָגָלה וּבְנָסָה. וְאֵרָה הוֹא לְכָרוֹ יְתָם יְהֻדָּע כִּי לֹא מְנוּבָה
לְבָב וּעֲצָם רֹוח הַרְחַבְתִּי לְנַשְּׁתָּאֵל מְלָאָתָה הַקּוֹדֶש, כִּי לֹא נְכָהָד
עַצְמָי מִמְּנִי כִּי לֹא לְמִדְתֵּי חַכְמָה וּדְעָתָה קְדוּשָׁים אַרְעָע, גַּם לֹא
שְׂמָחָי כְּסָפֶף מְחִירָם מְכַתְּחִי, כִּי חַלְילָה לֵי לְהַשְׁחַטָּש בְּחָנָה כְּתָרָה
ש' ח'. אֶקְתְּבָע אֲשֶׁר חָנַן הַחָנוּן אֶת בְּרוֹאי לְהַוִּיטִיב לוֹלְחָם מְכָל
אֲשֶׁר חָנָם, נַס הַיּוֹרָה וּהַדָּאגָה פָּן בָּאֵין מִשְׁים לְבָב וּחוֹמָל עַל
הַכְּתָבִים הַקְּדוּשִׁים לְהַזִּיא אֶלְוֹר יְהּוּ ח' ז' לְמַלְתָּעָות הַזָּמָן,
וַיְכָהְדוּ אָמְרִי קְדוּשָׁ, וַיְכָרְדוּ חַבְרִיא הַנָּהָו מִלְיָן קְדִישָׁן פָּנָנִי
טוֹהָר אֲשֶׁר הַבָּיא לְנוּ אִישׁ הַאֲלָקִים מִבֵּן גְּנוּי דְּמָלָכָה הַמְּפִיקִים
נָגָה בְּכָל חַדְרֵי תּוֹרָה, וְהַחֲכָמָה מִאִין הַמָּצָא מִי מְבָיא לְנוּ הַמּוֹרָתָם.
הָנָן הַמָּה הַכְּרָחִוני וְאַלְצָנוּ לְחַתָּא אֶת נְפָשֵׁי בְּעַמְל הַרְפָּסָתָם
וְהַנְּחָתָם. וּבָה' בְּטַחְתִּי אֲשֶׁר בּוֹכוֹת הַרְבִּים יִצְלָנִי מְשִׁגְיָ� וְעַמְדָנִי
עַל הַאַמָּת (וְכַעַן אָמְרָם זַל כ' ד' כִּי נַזְחַנֵּן נְפָשָׁם כ' מַעֲמִידָן
כ'). וְעַי' הַכָּל עֲשֵׂה הַקְּבָ"ה שְׁלִיחָתוֹ אֲפִילוֹ עַל יְהִי יְהֹוָש כְּמָנוּי,
וְלֹו נַחֲנָנוּ עַלְילָות*. כִּי זַיְדָה זַיְדָה זַיְדָה זַיְדָה
וְדָנָה בְּהִוּת יְהִי עֲסָקָות בְּהַרְפָּסָה חַבְרִיוֹ זַל*. אָמְרָתִי לְחָום: גַּם
עַל הַחִיכָּר הַקְּדוּשׁ מַעַט הַכְּמוֹת וּרְבָה הַאַיִכּוֹת הָוֹה פָּן
אַיִדִי דְּזֹוֹטֶר מְרָכָס. וְאֶפְ שְׁבַצְפִּיתִי אַצְפָּה לְהַבָּיא לְאוֹר אַיִ"ה
נַס בְּיָאוּרָה הַאֲרוֹך עַל הַיְּרוֹשָׁלָמִי ס' זְרָעִים. בְּכ' ז' לְנַמְנָעָה מְכָל

אֲשֶׁר

אשר מצאה ידי לעשות עחה, כי גם עליו ישישו ויחענו כל פורשי אני בלבם תלמוד הירושלמי למצוא הדרק ישן או. ולסור ממקשי הטוענים והשיכושים וערכובי הדברים שעלו בו (ואם הגהותיו יגיהו אויר לעני עטף כמוי אף כי אל החכמים ומכני מרע) והנה בהיות כי הירושלמי זרים איננו מציין על סהר הלכות כיתר הסדרים, ע"כ הוכחה ל贊 ההגהות עפ"י סדר הדפסין, כפי שם בדפוס אפостט (טמל סילומלני מלפטק קזא נמלפטק נכל ימל סלפטוקין). ואמנם לאשר נפלת טעה שם בדפוס בזינו הרפין, ע"כ כל הבא לדוחות לאור ההגהות יתקן ראשונה ציון הרפין, ואו ילק לבתח, ואנכי לא מצחוי אתה ידי להגנה אז להעיר באיזו מקומות שלא כייחי להבן, רק העמלה אצלים ציון כוכב, ואנחתה פלה, ערזה ה' פעלי, זכות הנר"א ועמה לי להוציא לאור גנטה חיבורו הקדוש, ומועל נפשי אשבע לראות בנעם אורם אל בולאימוש ס' דוחות מפי ומפי זרע עולם, סלה.

שיל

ונכמי פג"ה פודט ניקוט סץ נילופט (גלוות פ"ה ח"ג).
גדולה, העש נכתבה צין ז' הוותם טכל' כי הלא לעות פ'
 וסומיפו צילומלני זו מzin יילתם פ' ולעת לנק' מינלה,
 וסוח' קול מלך כי סלעת סולך ז' צילין ממך עד ח'ת וסוח'
 מכוון צמcker ללקון, וצין ח'ת מגזולס זטול מלכו צטוק ז'